

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 26. Theodorus Lascaris Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

argenti non excedet, insuperhabita Appellatione alterius Partis, sententiam pronuncia, aut utramque Partem ad deligendos sibi arbitros coge; præsertim si causa sit levis, aut pure spiritualis. Tandem Venetos, Constantinopoli commorantes, ad persolvendas Decimas compelle, non obstante consuetudine, qua Venetiis Decimas omnium rerum totius vitæ tempore acquisitarum non nisi mortis causa dare solent, ne Ecclesia Constantinopolitana bis fructibus ex toto privetur, si ante obitum Venetias redeant. Cave denique, ne quidquam pravo affectu turbatus, aut temere agas.

Sæcul. XIII.
A.C. 1206.

§. XXVI.

Theodorus Lascaris Imperator.

Dum Papa Patriarcham Latinum Constantinopolitanum hujusmodi præceptis instruit, Patriarcha Græcus Niceæ in Natolia residebat, ubi etiam electus a Græcis Imperator Sedem fixit. Is erat Theodorus Lascaris, qui Annam Alexii Angeli Imperatoris filiam duxerat, atque uxoris nomine Imperium sibi deberi affirmabat. Constantinopoli a Latinis occupata, in Natoliam migravit, ubi Despotis potestatem ægre obtinuit. Biennio tamen elapso, nempe anno millesimo ducentesimo sexto, tam Laicorum quam Clericorum præcipui, Niceæ

Villehard.
n. 167. Et les
observations
de Ducange.

Georg.
Acrep. c. 6

G 5

Bithy-

Sæcul. XIII. Bithyniæ Metropoli, collecti, de Titulo
 A. C. 1206. Imperatoris Theodoro conferendo de-

liberarunt. Patriarcha vero tunc Græcis non erat; quippe Joannes Camaterus, qui cum Constantinopolis a Latinis subigeretur, illam Sedem tenebat, Dimotucum se recipiens, ibi Cathedram Patriarchalem erexerat, & quamvis eum *Lascaris* ceterique Optimates Niceam advocarent, permoveri non potuit, ut iret, sed ultro, datis literis, Patriarcha-

Jus Græc. Rom. p. 303. li munere se abdicavit. Ergo Niceæ

Notæ in Gregoram. p. 749.

Michael Auctorianus Patriarcha Constantinopolitanus, antea ejusdem Ecclesiæ Sanctuario Præfectus, vir in omni generis literis, sacris profanisque, veratissimus, eligitur, qui anno, ab orbis condito sexies millesimo septingentesimo decimo quarto, salutis humanæ millesimo ducentesimo sexto, Theodoro *Lascari* coronam imposuit, Græcis annos octodecim imperaturum.

Inn. lib. XI. ep. 47.

Ceterum Theodorus Imperator, datis ad Papam literis, multa contra Latinos Constantinopolitanos questus est. Primo ingentis peccati contra Deum incusabat, quod, Cruce accepta, bellum Saracenis inferentium speciem præbentes, arma & iram in Christianorum capita effuderint, Imperio Constantinopolitano pæne everso. Sacrilegos appellabat, quod Ecclesias spoliassent, & Christiano-

stiano-

stianorum sanguine manus imbuissent, Sæcul. XIII.
A.C. 1206.
atque perjuros, quod sæpe inducias sibi
promissas violassent. In fine Epistolæ

Theodorus supplex Papam rogabat; Latinos, misso Legato cum auctoritate Sacræ Sedis, ad ineundam cum ipso pacem perpetuam compelleret, prohiberetque, ne mare trajicerent, quod tanquam utriusque nationis terminum Deus posuisset. Si istud impetraret, promittebat, se Latinorum in bello contra Saracenos socium & comilitonem futurum. Si spernerentur ejus preces, denunciabat, ultima se, etsi invitum, arrepturum remedia, & in fœderibus cum Infidelibus Valachisque opem quæsiturum.

Respondit Papa: *Latinorum errata non defendimus, quin sæpe etiam contumaces objurgavimus, ubi contra justitiæ leges peccatum esse cognovimus. Ea tamen, quæ pro causa sua afferunt, tibi exponenda esse credimus. Dicunt, quod, cura Alexii junioris in se suscepta, annonæ penuria coacti fuerint, in Romaniam divertere; unde etiam occasione usi fuerint, qua Sacræ Sedis auctoritati consultum, & præsidium Terræ sanctæ fuisset paratum. Id enim effecisse se existimarunt, cum Constantinopoli nullius sanguine effuso, capta, & usurpatore dejecto, Patrem filiumque solio restitutos,*
ad

Sæcul. XIII. A. C. 1206. *ad obedientiam Sacræ Sedi ultro promittendam permoverunt. Sed en! dum curant, ut omnia necessaria in Syriam transitivis præsto essent, Græci fide jurisjurandi fracta, huic molitioni nequiter obstiterunt, ac, quamvis repugnet animus, Latinos ad Constantinopolim urbem sibi armis subjiciendam compulerunt. Quod postquam non humana sed solius Dei potentia effecerunt, quæcunque deinde moverunt, eo peregerunt consilio, ut Schismaticos reducerent, & facilius Terræ sanctæ præstarent auxilia.*

*Porro etsi Latinorum facta non omni culpa vacent, credimus nihilominus, Deum justo Judicio eorum opera usum fuisse, ad expetendas pœnas a Græcis schismaticis, qui toties moniti, nec ad obsequium Sacræ Sedis redierunt, nec Terræ sanctæ opem tulerunt. Cum igitur Deus, non Imperii modo, sed totius orbis terrarum Dominus, hanc coronam ad Latinos transfulerit, si consilium nostrum non spernis, carissimo Filio nostro, Henrico Imperatori te, nobisque, quibus, licet indignis, S. Petri Cathedra obtigit, submittes. Nam per Legatum, a nobis mittendum, hortabimur Imperatorem, ut leniter te habeat. Postquam autem Legatus noster advenerit, Mandatarios mittes, qui, nostro præsidio, inter te & Imperatorem pacem concilient. Hac
Inno-*

Innocentii Epistola vigesima secunda Sæcul. XIII.
Martii anno millesimo ducentesimo octa- A.C. 1206.
vo data.

§. XXVII.

*Episcopus Uxamensis, in Occi-
tania.*

Diego * *de Azebec*, Episcopus Uxamen- * Didacus
sis in Castilia, vir tam generis no-
bilitate & doctrina, quam virtutibus,
maxime autem zelo animarum clarissi- *Jordan.*
mus, in Capitulum suum Cathedrale *princip. fr.*
Regulam S. Augustini, & Canonicorum *prædic.*
Regularium institutum invehere moli- *M. S. 7. 8.*
tus, quod optabat, feliciter obtinuit, *Ec.*
Canonicorum quibusdam frustra relu- *Vit. S. Do-*
ctantibus. Cum deinde Alphonsus IX. *min. per*
Rex Castiliæ, filio suo Ferdinando Co- *Theod. 6. 3. 5.*
mitis Marchiæ filiam in conjugium da-
ri cuperet, & ad gerendum hoc nego-
tium Episcopum Uxamensem delegisset,
is mandata strenue executus, effecit, ut
nuptiæ in præstitutam diem ratæ fixæ-
que haberentur. Sed ecce, pluribus i-
tineris sociis ad pompam auctus, & ex
Hispania in Franciam secundo profectus,
ut sponsam ad sponsum deduceret, eam
mortuam esse comperit. Tunc vero
Præsuli satis fuit, Alphonsum Regem
per cursorem tristis fati certiores fa-
cere, & ipse relicta, quæ in Hispaniam
duce-